

IZVOARELE

ZIAR DE INTERES LOCAL AL PRIMĂRIEI ORAȘ BORSEC

Ediția VII. Martie 2021

A ÎNCEPUT ETAPA A TREIA DE
VACCINARE!

2.

POSTUL MARE

3.

VĂ AȘTEPTĂM ÎN CONTINUARE
SĂ SOLICITAȚI „CARDUL BORSEC”

6.

REABILITAREA CLĂDIRII DISPENSARULUI SE APROPIE DE SFÂRȘIT

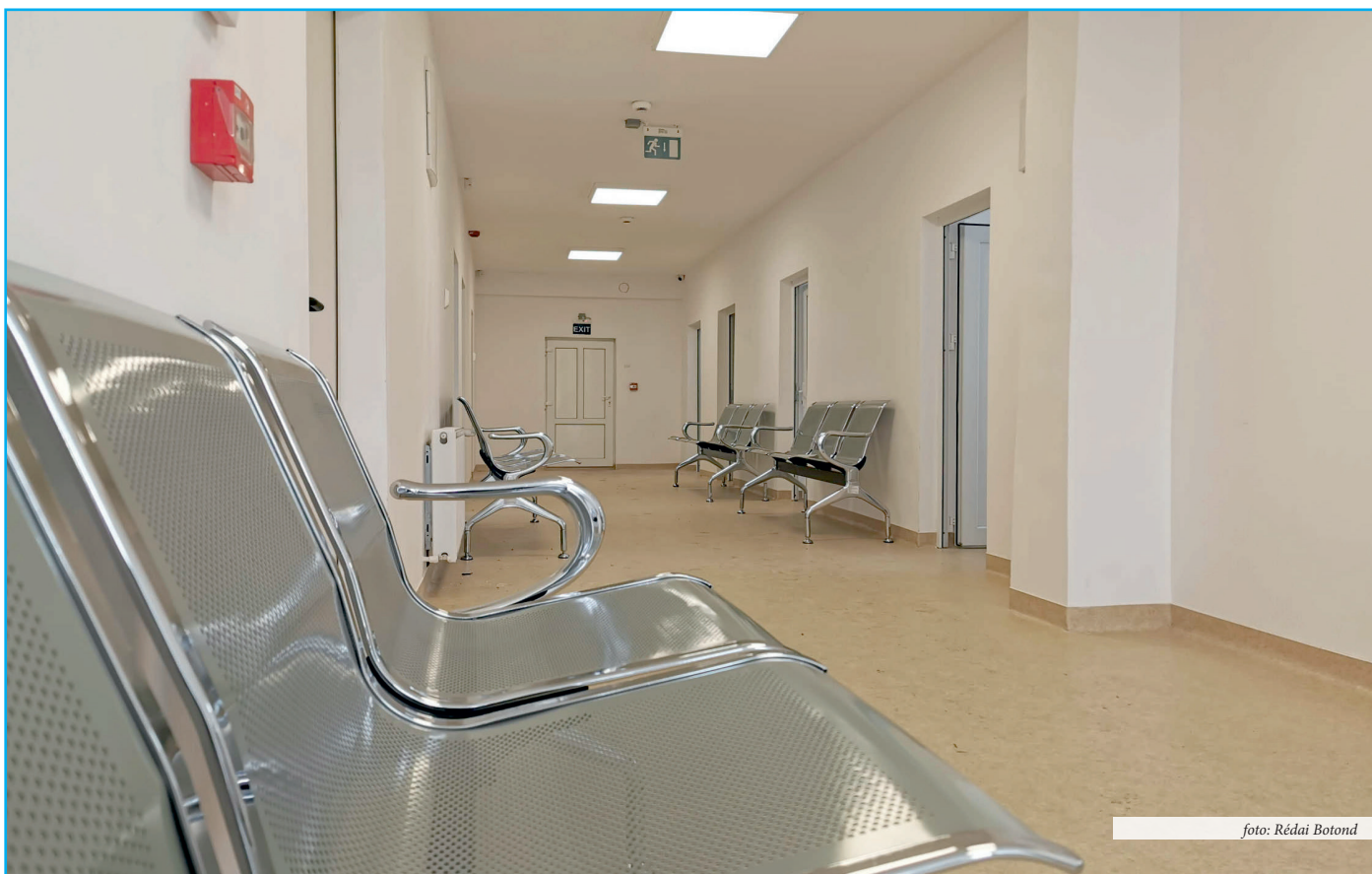

foto: Rădai Botond

Un interior înfrumusețat așteaptă pacienții care beneficiază de serviciile dispensarului uman din Borsec. Reabilitarea clădirii a început în luna iunie a anului trecut, iar lucrările vor fi finalizate în primăvara acestui an. Prin proiectul finanțat din fonduri guvernamentale se are în vedere extinderea serviciilor medicale din localitate.

Proiectul se derulează prin Programul Național de Dezvoltare Locală (PNDL) și permite reabilitarea imobilului care a găzduit un cabinet medical de familie și două cabinete stomatologice. Prin lucrările care au început anul trecut, exteriorul clădirii a fost renovat, izolat termic. Interiorul imobilului de trei nivele a fost, la fel, complet reabilitat: au fost înlocuite instalațiile electrice și sanitare, respectiv sistemul de încălzire. Vor fi amenajate mai

multe cabinete medicale noi, iar clădirea va fi dotată cu un ascensor, care va fi construit în primăvară, alături de unele lucrări interioare și exterioare de finisare care mai trebuie executate.

Bugetul total al proiectului este de 2.184.000 lei, din care 1.627.000 este finanțarea prin programul PNDL, iar 557 mii lei este aportul propriu al primăriei. Pe lângă aceste costuri, primăria a mai trebuit să suporte și costul întocmirii proiectului

tehnic.

Prin modernizarea dispensarului, locuitorii vor beneficia de mai multe servicii medicale: pe lângă cele existente deja (un cabinet medical de familie și două cabinete stomatologice), imobilul va găzdui și cabinete de ginecologie, ORL, medicină internă, psihologie și medicina muncii. Mai trebuie amintit faptul că la parterul clădirii funcționează un centru de vaccinare împotriva Covid 19.

Rădai Botond

A ÎNCEPUT ETAPA A TREIA DE VACCINARE!

În data de 15 martie a început etapa a treia a campaniei de vaccinare COVID-19, iar cu această ocazie s-a deschis înregistrarea pe listele de așteptare în județul Harghita, printre acestea situându-se și centrul de vaccinare din Borsec.

Începând cu această campanie, toți cetățenii care au împlinit 16 ani vor avea posibilitatea de înregistrare pe platforma de vaccinare (<https://programare.vaccinare-covid.gov.ro>) sau pot apela și numărul unic de telefon 021-4144425 și în funcția locurilor disponibile la centrul ales pot să-și efectueze programarea.

foto: Rădai Botond

Locuitorii din Borsec se pot înscrie și prin următoarele modalități:

- personal, în cabinetul medicului de familie
- prin telefon, la următoarele contacte:
 - o Asistent medical comunitar – Horvat Felicia: 0722 352 718;
 - o Asistent medical – Patka Magdolna: 0745 647 639;
 - o Medic de familie: dr. Nistor Gabriela: 0744175028;

Dacă nu mai sunt locuri libere la centrul ales, solicitanții înscriși prin platforma guvernamentală sau numărul unic de telefon vor fi notificați prin SMS când un loc devine disponibil.

Rădai Botond

A REÎNCEPUT PROGRAMUL ECO – SCHOOLS / ECO – ȘCOALA

foto: Cotrigășanu Cristina - Elena

Anul școlar 2020 – 2021 cu atât de multe provocări și restricții nu ne împiedică să învățăm să avem grijă de noi și de mediul înconjurător.

Codul - Eco al programului din acest an este: SĂNĂTATEA ESTE PE PRIMUL LOC!

Scopul acestuia este formarea unei atitudini responsabile a elevilor, părinților, cadrelor didactice și a membrilor comunității, de a avea o viață sănătoasă și de a păstra mediul de viață curat și cât mai lipsit de factorii poluanți. Proiectul a demarat cu realizarea de

materiale de informare, de conștientizare și desene cu cele trei teme: "Să consumăm doar alimente sănătoase", "Să facem sport", "Să avem un somn liniștit".

Acasă, elevii au pregătit diferite meniuri din alimente sănătoase, le-au fotografiat, le-au savurat și apoi la școală am discutat despre pregătirea acestora și ce beneficii aduc organismului.

Cu ocazia mărțișorului, două clase din ciclul primar au realizat mărțișoare folosind materiale reutilizabile: capace de plastic și rosete din ramuri de foioase.

Continuând activitatea de anul trecut de colectare selectivă a deșeurilor, împreună cu elevii am amplasat pe holurile școlii cutii mari, inscripționate cu tipul de deșeu care poate fi acolo colectat: hârtie (maculatură și carton), plastic (pet-uri și folie de plastic), doze de aluminiu și sticlă (borcane, sticle).

Dorim ca elevii să învețe să fie mai responsabili privind sănătatea lor, a celor din jur și să crească în armonie cu mediul înconjurător, cu natura.

Continuăm cu multe activități captivate cu care vă vom ține la curent.

Prof. coordonatori: Cotrigășanu Cristina – Elena și Rutter Ilinca – Otilia

POSTUL MARE

Postul cel Mare, acest repetat urcuș liturgic și duhovnicesc al Bisericii, ne aduce din nou pe calea către Rai prin autentică revenire în sine, schimbare a modului de a gândi și privire cu nădejde către Duhul cel înnoitor: „Ușile pocăinței deschide-mi mie, Dătătorule de viață!” Cel care se pregătește să intre prin aceste uși tainice poartă însă cu el, prin firea sa, întreaga lume, cea din urmă fiind astfel vindecată pas cu pas, cu fiecare om care se sfințește în perioada Sfântului și Marelui Post.

Postul Mare este un timp al înnoirii interioare a fiecărui credincios, o vreme binevenită a imitării vieții îngerești și a contemplării celor ce nu pier nicicând, un sfânt pelerinaj către culmi cerești pe care nu le-am zărit cu ochii minții vreodată pe de-a-ntregul. Acest binecuvântat timp al anului bisericesc scoate din iarnă sufletele înghețate de păcat spre a simți împreună prospețimea primăverii veșnice a Împărăției care ni se dă deja euharistic ca arvună.

Sfântul Ioan Maximovici sublinia într-una dintre predicile sale rostite la începutul Postului Mare că, deși acesta se repetă în fiecare an, de fiecare dată ne aduce mult folos, dacă îl parcurgem cum se cuvine. El nu este doar antrenament pentru aici, ci însăși pregătirea pentru viața viitoare: „Prin Postul Mare ne curățim de murdăria păcatului, iar de

Sfintele Paști simțim fericirea cerească a Împărăției lui Hristos ce va să vină. Când urcăm pe un munte înalt, încercăm să ne eliberăm de orice povară nefolositoare. Cu cât cineva este mai puțin îngreunat, cu atât îi este mai ușor să urce și cu atât mai sus va reuși să ajungă. La fel, ca să ne înălțăm duhovnicește, mai întâi de toate trebuie să ne eliberăm de povara păcatului”.

Sfântul Ioan Gură de Aur ne îndeamnă să arătăm că postim tocmai prin atitudini sănatoase și fapte cucernice, Biserica însăși, prin tezaurul liturgic de cântări specifice acestei perioade, îndemnându-ne astfel: „Să postim post primit, bineplăcut Domnului; postul cel adevărat este înstrăinarea de răutăți, înfrânarea limbii, lepădarea mâinii, depărtarea de pofte, de clevetire, de minciună și de jurământul mincinos. Lipsirea acestora este postul cel adevărat și bineprimit”.

Postul de bucate nu epuizează

nevoința postirii. Mântuitorul ne învață că demonii sunt alungați numai cu post și rugăciune (Matei 17, 21). Așadar postul trebuie împletit cu rugăciunea, rostul postirii alimentare fiind tocmai acela de a ne ușura inima pentru a ne putea deschide în rugăciune lui Dumnezeu. Perioada de post trebuie să fie o perioadă de înmulțire a rugăciunii, atât a celei personale cât și a celei de la biserică printr-o participare mai intensă la slujbe.

Slujbele Postului Mare au o frumusețe aparte fiind caracterizate de ceea ce părintele Alexander Schmemmann numește „tristețea strălucitoare”: o atmosferă de tristețe care aduce însă în suflet strălucirea luminii lui Hristos. Această trăsătură este specifică doar slujbelor din zilele de peste săptămână (de luni până vineri) de aceea, în Postul Mare ar trebui să facem cu toții efortul de a participa și la aceste slujbe și în mod deosebit la Liturghia darurilor mai înainte sfințite, la Canonul Sfântului Andrei Criteanul, la deniile din Săptămâna Mare. O semnificație aparte o are Liturghia darurilor mai înainte sfințite, ritual de împărtășire de seară de o frumusețe aparte, care împlinește o zi de ajunare petrecută în perspectiva întâlnirii cu Hristos prin cuminecare, zi care devine o imagine a întregii noastre vieți pe care trebuie să o petrecem în perspectiva întâlnirii cu Hristos la moartea noastră.

Prin slujbele sale și prin glasul părinților duhovnicești, Biserica ne atrage continuu atenția că postul nu trebuie să se rezume la aspectele sale exterioare, ci trebuie să fie în primul rând un post de păcate, o străduință mai mare de a nu păcătuși și de a împlini poruncile lui Hristos.

Pr. Nicolae Ciupudean

POVEȘTI DIN TRECUT

În noua noastră rubrică, invităm cititorii ziarului local să participe la o călătorie în timp. Să nu călătorim doar în zonele învecinate, ci și în timp! Să vedem cum au trăit și cum au gândit strămoșii noștri, ce gânduri transmiteau oaspeții Borsecului rudelor și cunoștințelor lor, care au rămas acasă. Prin articolele periodice ale domnului Pethő Csongor vom avea ocazia de a călători în timp, prin Borsec. Prima noastră oprire este în luna iulie a anului 1915.

Nu sunt rândurile unei scrisori, ci doar o imagine a vieții noastre în Borsec, departe de marea agitație a lumii. Acesta este un loc minunat. Este o oază frumoasă, unde nu ajunge zgomotul infernal al războiului, unde se vorbește doar despre ceea ce scriu ziarele despre marile bătălii, aici toată lumea își trăiește viața obișnuită, normală. Acesta este un loc al odihnei, este o insulă rămasă din vremurile frumoase și pașnice. După un an agitat al războiului, simt că nu mai am putere și am venit să îmi încarc bateriile pentru anul care vine. Am venit împreună cu soția mea, pentru a o convinge că în realitate există chiar și o viață frumoasă pe pământ, nu doar spitale, teamă, groază și moarte, lucruri de care a avut parte în ultimul timp și care i-au făcut viața atât de tristă.

Ne întâlnim aici cu lucruri parcă uitate de mult, cumpărăm lapte de la o doamnă amabilă și ne bucurăm că aici este din belșug, nu ca în Budapesta, unde primeam doar un litru. Îi mulțumim întotdeauna doamnei că ne-a adus lapte, iar această femeie era atât de surprinsă că îi dăm bani și îi și mulțumim pentru ceea ce ne oferă. Prețul apartamentelor este o surpriză. Mai ieftin, doar în paradis dacă puteai trăi. Chiar deschideau două camere, pentru a avea și dormitor și camera de zi pentru acei bani. Mâncarea este de lăudat. Restaurantul Speranța este închiriat de un bărbat, care avea restaurant și în Târgu Mureș, Szalmássy. Oferă la un preț bun, un meniu atât de bun, încât cei

Vila Sándor László

care au venit aici pentru o zi sau două să se uite în jur, rămân aici o săptămână de dragul restaurantului. Toată stațiunea strălucește de curățenie. Dacă o frunză cade dintr-un copac sau cineva mută o pietricică de pe alee, 10-15 băieți responsabili de curățenie, aleargă să ridice frunza uscată și să alinieze pietricica mutată de la locul ei. Și administrația este atentă la detalii, fiecare musafir este așteptat cu promenadele frumos îngrijite și parcuri plantate cu flori. Directorul Vajna zilnic vrea ca Borsecul să fie prietenos și familiar pentru toți oaspeții. Celui care gătește acasă, i se spune de unde poate obține ieftin smântâna, legumele, ouăle, carnea și păstrăvul. Totul se duce la domiciliu, este un confort divin că nu trebuie să te deplasezi după produse. Niciodată nu s-au copt atâtea căpșuni ca anul acesta. Luăm și mâncăm căpșuni în cantități mari. Ne trebuie un fruct mai bun decât acesta? Carnea de pasăre nu este prea scumpă, adică, nu este mai scumpă decât la Budapesta, dar prețul la carnea de vită s-ar putea reduce. Avem multă făină de grâu și de secară.

Îi mulțumim lui Gyalókey Sándor că nu trebuie să ne temem de surprize, el sună dimineața, după-amiaza, în fiecare zi oferă toate știrile de siguranță, despre victorii, care se și postează imediat de consiliul de administrație la sediul central din Borsec. Își face atât de multe griji pentru toți musafirii, ca și cum am fi musafirii dânsului. De fapt, deoarece el însuși nu poate veni la Borsec în circumstanțele dificile actuale, și-a trimis draga soție, astfel să credem că nu există nici un pericol de război care să amenințe Borsecul.

De două săptămâni este timp frumos, razele soarelui atrag un voal albastru-argintiu dinspre infinitul cerului spre pădurile de pini, care sunt pline de parfumul dătător de viață al pinului, cântecul păsărilor, cu toate sentimentele zgomotoase ale apelor curgătoare care te relaxează, te revigorează și te înveselesc. Nu a fost niciodată posibil să ne bucurăm cu adevărat de apă, de împrejurimile fabuloase, așa cum este acum, când pentru o clipă ne-a zguduit un sentiment al inimii noastre, că puteam să ne pierdem. Acest sentiment ne oferă dăruirea pentru Borsec, să redescoperim și să iubim această comoară pământescă a bunului Dumnezeu, loc creat pentru plăcerea noastră. În fiecare zi sosesc oaspeți din ce în ce mai mulți. În primul rând, vine capul familiei, se uită în jur, la vile, dacă sunt echipamentele intacte, dacă este de mâncare și cum este viața acum la Borsec. După una-două zile dispare brusc și după câteva zile sosește cu familia, aduc căruțele încărcate cu de toate, începe să iasă fum din hornul bucătăriei și începe mult așteptata vacanță. Astfel, vilele goale se umplu încetîșor. Zilnic mă uit de la câte hornuri se înalță fumul spre cer. Și așa mă pot bucura!

*Dr. László Sándor
Consilier la poliția de stat a capitalei
Vila Sándor László (astăzi Vila 97)
Traducere după: Pethő Csongor*

PRIN VECINI

TOT LA PERIFERIE (CONTINUARE)

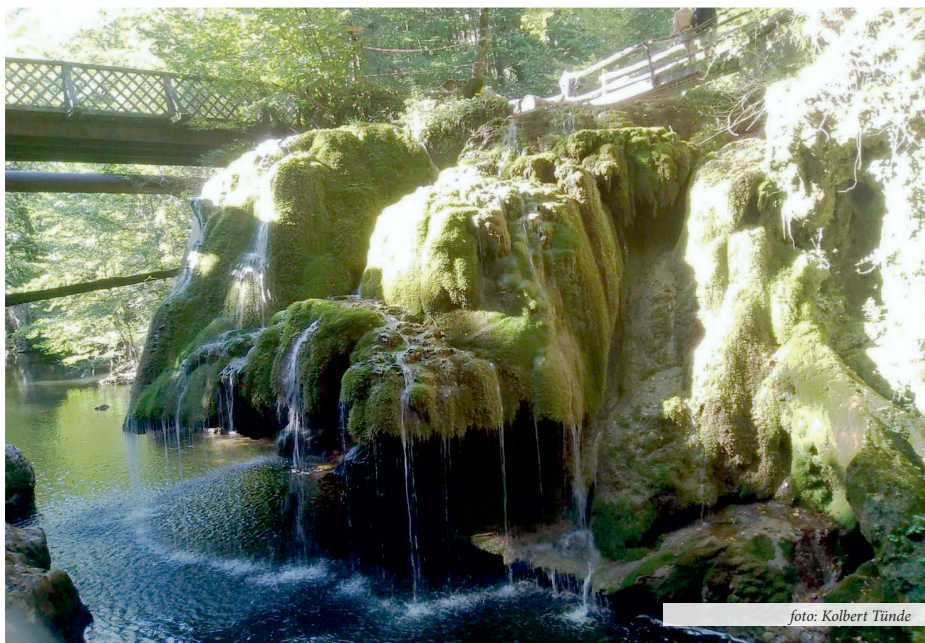

foto: Kolbert Tünde

Dacă am fost deja la Băile Herculane, merită să zăbovim puțin în această parte a țării, de-a lungul Dunării. Dar înainte de a ne îndrepta spre Dunăre, să vizităm Cascada Bigăr, care se află în Valea Minușului, lângă drumul 57B. Cascada uimește vizitatorul nu prin dimensiunile sale, ci prin frumusețea sa deosebită. Este ca și cum dintr-o dată am fi în lumea basmelor și aproape că așteptăm ca din spatele cortinei de apă care strălucește în lumina soarelui, să apară Venus sau o sirenă. Cascada este alimentată de pârâul Miniș, iar apa curge în mai multe ramuri sub o cupolă formată din calcar. Putem să spunem că este renumită în întreaga lume, deoarece The World Geography o numește cea mai frumoasă cascada din lume.

Acum să ne îndreptăm spre Orșova. Este la aproximativ douăzeci de km distanță de Băile Herculane, pe malul stâng al Dunării. Orașul vechi, împreună cu insula adiacentă Ada Kaleh, au fost inundate în timpul construcției Hidrocentralei Porțile de Fier. Orașul, care a existat încă din epoca romană, este acum îngropat sub apele Dunării. Populația în mare parte musulmană a insulei Ada Kaleh a fost relocată pe insula Șimian, la fel și moscheea. Am avut ocazia în anii 1960, într-o excursie școlară, să explorez insula abia locuită. Filmul Omul de aur, bazat pe romanul cu același titlu al lui Jókai, a fost filmat și aici. Astăzi nu putem decât să ne uităm la expoziția de fotografii

despre vechea localitate Orșova și insula Ada Kaleh, situată lângă cetatea medievală Caraș-Severin. Pentru populația orașului s-a construit o nouă localitate, una dintre atracțiile principale fiind biserica catolică construită între anii 1972-1974. Noua biserică în formă de cruce evidențiază trecutul maghiar. În stânga intrării, pe o placă de marmură este scris un text în trei limbi: „Sfintei Coroane. La Orșova a fost ascunsă în perioada 1849-1853 coroana sfântă, pentru a cărei amintire în anul 1853 s-a ridicat Capela Sfintei Coroane, astăzi această capelă este acoperită de apele Dunării. Această placă comemorativă s-a ridicat de către cinstitori.” O altă curiozitate a bisericii este

imensa frescă înfățișând drumul crucii; Printre personajele biblice putem descoperii personalități din secolul XX: John Lennon, Lenin, Nadia Comăneci, Florin Piersic și Széles Anna.

Orșova oferă oportunitatea unei frumoase excursii cu vaporul. Vapoarele pleacă din port către frumoasa strâmtoare, Cazanele Dunării. Acesta este cea mai interesantă și pitorească secțiune a Dunării de Jos, a zonei Porților de Fier (care formează granița naturală dintre România și Serbia, între Carpați și Munții Balcanici). Atât pe apă cât și pe uscat, peisajul este senzațional. Dunărea largă se îngustează, crescând în adâncime își face drum printre stânci spectaculoase de calcar care ascund mai multe peșteri. Această secțiune: cea mai frumoasă, cea mai îngustă, este de 9 kilometri lungime și se numește Cazanele Dunării. Cuvântul de origine turcă înseamnă cazan, apă care clocotește într-un cazan. Ei bine, înainte de dirijarea Dunării de Jos, construcția Hidrocentralei electrice și a barajului, se observa apa care clocotea între stânci, iar transportul fluvial era riscant. Pe partea românească a Dunării, putem admira chipul lui Decebal, sculptură înaltă de 40 de metri. Lucrarea a fost finanțată de Iosif Constantin Drăgan. A fost sculptat de alpiști timp de 8 ani.

Strâmtoarea Cazanele Dunării nu se poate descrie într-un articol. Rândurile de mai sus vă îndeamnă la curaj și explorare: “Ia bocanci și rucsacul” și pornește la drum! Vei descoperi multe lucruri minunate!

Traducere după: Kolbert Tünde

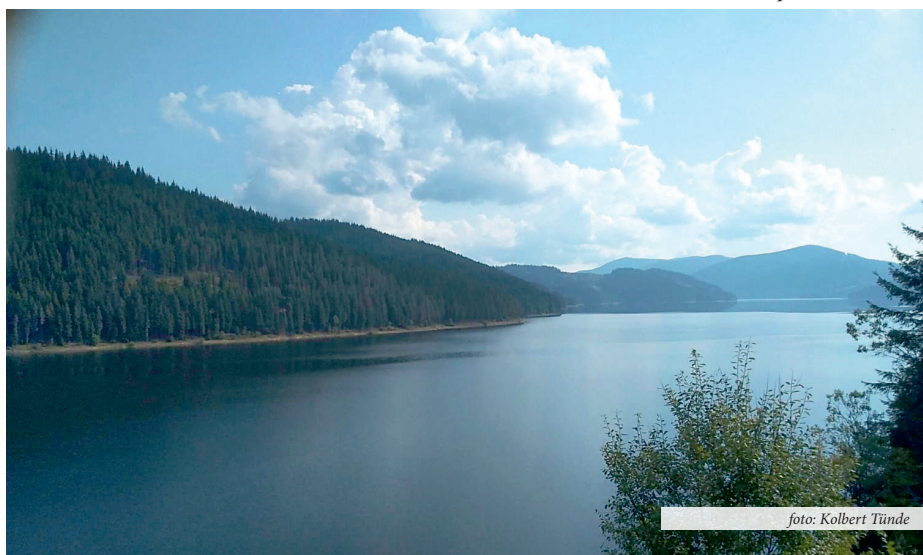

foto: Kolbert Tünde

BUN DE CITIT

Mereu privim cărțile ca pe un portal care ne transpune într-o altă lume unde nu există reguli, granițe sau o conduită clară. Singura cerință este să avem curajul de a da frâu liber imaginației și să ne lăsăm purtați de ea.

De fiecare dată când terminăm de citit o carte firesc este să ne punem aceeași întrebare: "Ce aleg să iau cu mine din ea?"

Perioada pregătitoare Sărbătorilor Pascale este prin excelență una a interiorizării, a introspecției și a asumării totale.

Nu întâmplător, titlul cărții alese face trimitere către "destinația" bucuriei, liniștii și păcii lăuntrice.

"Despre cum am vrut să mă fac sfânt" scrisă de Virgil Gheorghiu este o armonioasă împletire de liric și suspans, înaltă spiritualitate și un exercițiu de inițiere într-un creștinism trăit ca realizare a aspirație spre sfințenie.

Ca o sinceră mărturisire, scrisă la persoana I, subiectiv, cartea oferă din perspectiva adultului, preotul Virgil Gheorghiu, gândurile și frământările copilului de odinioară, contrariat de faptul că prenumele său nu se regăsește în calendarul creștin, astfel că nu poate beneficia nici de sărbătorirea onomastică, dar, mai ales, de aspirația de a se înscrie în acest calendar. Acesta este începutul unei aventuri morale și spirituale trăită la intensitate maximă pe meleagurile nemțene, în vecinătatea noastră.

"...În ziua sărbătorii numelui, omul

primește la sine, sub acoperișul său, pe pământ, pentru o zi întreagă, toată strălucirea cerului. Heruvimii cei cu ochi mulți, serafimii cei cu câte șase aripi, îngerii cu picioare goale, îngerii păzitori ai părinților noștri, ai prietenilor noștri, ai satului, ai bisericii noastre... Dar asta nu e totul. Odată cu îngerii, coboară din cer și ceilalți sfinți, mărturisitorii, mucenicii, rudele decedate, vecinii îngropați de veacuri lângă noi și toți frații creștini morți în apropiere sau care poartă același nume cu cel al sfântului nostru. Toți sunt acolo. Toți locuitorii de odinioară.

Fiindcă toți sunt invitați la sărbătoarea numelui nostru. În acea zi de sărbătoare acoperișul casei noastre este deschis, ca un capac ridicat. Acoperișul nostru de șindrilă este înlăturat ca lespedea ce acoperea mormântul lui Hristos. Casa noastră este deschisă spre înălțimi. Și noi, sărmanii oameni de lut, ne alăturăm îngerilor și ne amestecăm cu ei, cu Sfinții, cu nenumăratele divinități. Și cerul și pământul sunt în casă amestecate așa cum se amestecă într-un estuar apele dulci ale fluviului cu apele sărate ale oceanului, pentru a forma o singură apă. Fiindcă sărbătoarea este dublă. Cerul sărbătorește Sfântul, iar pământul pe cel care poartă numele Sfântului. Și cum orice sfânt a fost odinioară om pe pământ, și cum cel ce poartă numele sfântului va fi într-o zi în cer, cerul însuși se amestecă cu pământul. Împreună alcătuiesc o singură plămădă, așa cum apa și făina se amestecă făcând o singură pâine în focul credinței. Lutul pământului se amestecă cu azurul cerului. Nu mai este decât o singură familie în același timp în cer și pe pământ, la noi, acasă, sub acoperișul nostru. Nici unul din vecini nu uită să ne viziteze în ziua aceea. Chiar dacă nu ne iubește în mod deosebit..."

Teolog fiind, autorul filtrează întreaga relatare prin dogmele spiritualității creștine, lăsând cititorul să ia ca pentru sine ceea ce i se potrivește, ceea ce îl motivează sau îi creează acea stare de bine de care are mereu nevoie.

Prof. Daniela Hangan

VĂ AȘTEPTĂM ÎN CONTINUARE SĂ SOLICITAȚI

„CARDUL BORSEC”!

SC Dezvoltare Urbană pune la dispoziția locuitorilor din Borsec „Cardul Borsec”, prin care se acordă reduceri persoanelor care își au, la momentul cererii, reședința în localitatea Borsec pentru utilizarea pârtiilor de schi și a pistei de bob de vară din cadrul Complexului de Schi „Speranța”.

Cardul poate fi solicitat prin completarea unei cereri la Centrul Național de Informare și Promovare Turistică Borsec. Pentru eliberarea cardului se plătește o taxă de 10 lei.

Regulamentul complet al promoției poate fi citit accesând website-ul: <https://statiuneaborsec.ro/ro/Documente-21> sau la Centrul de Informare Turistică.

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A APEI

Nimeni nu poate trăi fără apă. Gândiți-vă doar că aproximativ două treimi din corpul nostru este format din apă. Pentru a spune adevărul, ar trebui să spunem că nimic nu poate supraviețui fără apă, amintindu-ne că din apă a apărut viața, între 3 și 4 miliarde de ani în urmă. Din celulele mici am devenit ceea ce suntem și astăzi sărbătorim Ziua Internațională a Apei pe 22 martie.

Pentru că a spune apă înseamnă a spune viață

Apa este esențială pentru plante și flori, deoarece 2/3 din Pământ sunt acoperite de aceasta, și nu din întâmplare o numim și Planeta Albastră pentru că, în ciuda acestui fapt, potrivit Organizației Mondiale a Sănătății, până în 2025 jumătate din populația lumii ar putea trăi în medii/regiuni în care să nu mai aibă acces la apă potabilă.

Deoarece apa este conectată în mod indisolubil la situația climatică, ea a permis nașterea și răspândirea civilizației umane. În ultimii ani am auzit despre încălzirea globală, gaura de ozon, ghețarii care se topesc și consecințele pe care aceste fenomene le-ar putea avea pentru viața pe Pământ.

Din aceste motive, Națiunile Unite au stabilit Ziua Mondială a Apei în anul 1922.

Soluția constă în implementarea unei schimbări, de exemplu, prin asumarea strategiilor pentru protejarea surselor de apă, introducerea de noi modele de consum durabil și anti-deșeuri.

Ziua Mondială a Apei reprezintă astfel o oportunitate de a evidenția unele aspecte ale distribuției apei pe planetă,

efectul acestora asupra climei și de a sensibiliza și implica cât mai mulți oameni, făcându-i conștienți de consumul de apă și limitarea risipirii unei resurse atât de prețioase.

Cea mai importantă schimbare, de fapt, este aceea care apare prin alegeri și comportamente individuale. Tema Zilei Mondiale a Apei 2021 este „Natura pentru apă”. Propunerea este de a utiliza soluțiile găsite în natură pentru a reduce inundațiile, secetele și poluarea apei.

O posibilă soluție este aceea care se bazează pe protejarea ciclului natural al apei. Este necesar să trecem de la un concept de „comercializare” a apei, destinat ca un atu care trebuie exploatat, la cel al apei drept „capital natural”, adică sursă de viață. În termeni concreți, se crede că s-ar putea exploata inovația tehnologică într-o economie circulară, care implică reciclarea apei și investiții în protecția râurilor și a zonelor umede, dar și a pădurilor și a zonelor verzi.

Efectul de conștientizare a Zilei Mondiale a Apei este concretizat în lansarea inițiativelor ecologice. Pentru a face diferența, gesturile mici dar fundamentale sunt suficiente: orice faci pe 22 martie, fă-o pentru Planetă.

Să învățăm să prețuim cea mai importantă resursă a planetei

Acest eveniment, desfășurat în fiecare an pe data de 22 martie, are în prim plan evidențierea importanței apei în viața de zi cu zi, în special a surselor de apă potabilă, precum și prevenirea dezastrelor naturale.

Istoric:

Odată cu creșterea populației globului și a modernizărilor care au succes acestea, apa a devenit un pion important în viața de zi cu zi, o resursă esențială vieții. De aceea, în data de 22 decembrie 1992, la Rio de Janeiro, în cadrul Conferinței pentru Mediu și Dezvoltare a Națiunilor Unite, a fost aleasă ziua de 22 martie pentru a se sărbători Ziua Mondială a Apei. Această zi reprezintă un semnal de alarmă cu privire la cât de periculoasă poate fi poluarea apei pentru ecosisteme și pentru viață, în același timp atrăgând atenția asupra absenței apei, ce în anumite zone ale lumii creează o adevărată problemă, punându-se de multe ori viața (atât a oamenilor, cât și a plantelor și animalelor) în pericol.

În România această zi este sărbătorită din anul 1993 prin diferite conferințe cu privire la prevenirea dezastrelor naturale provocate de apă (indundații) de pe plan național, soluții de gospodărire a apelor, precum și la impactul global pe care apa îl are în prezent (de exemplu, creșterea gradului de acces al populației la surse de apă potabilă).

Cum puteți contribui?

- Nu aruncați gunoaie de orice fel pe malurile apei sau în apă, iar dacă vedeți deja aruncate, puteți face o sesizare către Apele Române sau asociații care se ocupă cu protejarea mediului.
- Nu tăiați copacii de pe malurile apelor, deoarece odată cu tăierea lor, acele zone încep să se surse.
- Implicați-vă în activitatea organizațiilor de mediu care au ca scop protejarea apei și a mediului în general.

Sursa: romanasalbatica.ro

ANUNȚ

Din data de 27 iulie 2020, Societatea RDE Huron SRL a început colectarea selectivă a deșeurilor reciclabile din “poartă-n poartă”. Vă rugăm să amplasați în fața porții dumneavoastră sacii transparenți cu deșeuri reciclabile (hârtie-carton, plastic și metal)!

În luna aprilie, respectiv în luna mai, deșeurile se vor ridica în a treia zi de luni a lunii, în data de 19 aprilie 2021 și 17 mai 2021.

HERMANN GUSZTÁV MIHÁLY: O SCURTĂ ISTORIE A SECUIILOR

Cartea a fost prezentată în data de 15 decembrie 2020 la Institutul Cultural Maghiar din București. Au fost prezenți Marius Motoca, specialistul în marketing la Editura Curtea Veche, autorul Sorin Mitu, profesor universitar la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca și Kósa András, directorul Institutului Cultural Maghiar.

Dr. Hermann Gusztáv Mihály (1955) este un istoric contemporan semnificativ și un bun cunoscător al istoriei secuilor. A publicat multe lucrări despre secuime. Să ne amintim de manualul de istorie al Ținutului Secuiesc publicat în 2012, care a fost editat și de Hermann Gusztáv Mihály. Unele dintre cărțile sale au fost traduse: Secuii. Istorie cultură, identitate, 2009 sau Cronici și documente controversate privind istoria secuilor, 2017. Cartea actuală, de 190 de pagini, este o sinteză a istoriei secuilor, bazată pe surse arheologice și diplomatice, acesta prezintă istoria secuilor de la așezarea lor în bazinul carpatic, până în prezent. Se discută în detaliu origi-

nea, limba și cultura lor. Abordează realitatea istorică dintr-o perspectivă diferită de cea cu care au fost obișnuși cititorii români până acum, dintre care unii au crescut învățând din manualele

de istorie național-comuniste. Astăzi, există istorici români (cum ar fi Lucian Boia) care spulberă miturile românești. Jurnalistul Lucian Mîndruță, care a fost prezent la lansarea cărții, a vorbit pozitiv despre Ținutul Secuiesc. Ca să nu mai vorbim de profesorul Sorin Mitu, care a lăudat autorul și cartea pe care a scris-o în limba română. Corect, sinteza secuilor. Oferă o perspectivă despre istoria secuilor, subliniind rolul lor în Transilvania, unde secuii au lucrat printre populația majoritară românească din Evul Mediu. Și-au păstrat identitatea, obiceiurile, limba și cultura. Se vorbește și despre problema autonomiei, care este un subiect de dezbateră în viața publică românească.

Cartea este cuprinzătoare, concisă și bine documentată, spun experții. Vrea să construiască o punte între cele două comunități etnice. Sperăm că, în curând, va fi expusă și pe rafturile librăriilor și va fi disponibilă tuturor. O recomand tuturor cititorilor vorbitori de limba română!

Traducere după: Farkas Aladár

INFORMAȚII DE STARE CIVILĂ

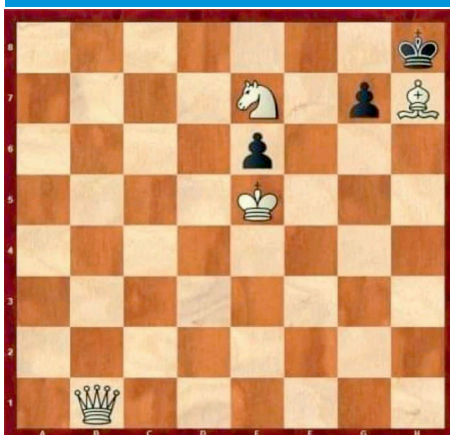
Nașteri

Fazakas Maja - Tamara 10.03.2021

Decese

Rutter Ildiko 28.09.1955 - 20.03.2021
Birman Andrei 04.06.1945 - 17.03.2021
Köllő Magdalena 16.08.1937 - 08.03.2021
Vizoli Roza 03.05.1953 - 09.03.2021

ȘAH CU VODĂ COSTEL

Albul la mutare. Mat în două mutări.

Vă prezentăm rezolvarea diagramei de șah din ziarul local Izvoarele din luna februarie 2021.

1De7+-Rh6
2Dh4+-Rg7
3Dd4+-Rh6
4Df4+-Rg7
5De5+-Rh6
6Th5+!-gxh5
7Df6#

Rezolvare: Vodă Costel

Vă prezentăm o nouă diagramă de șah și pasiunea de șah sunt rugați să ne dea soluțiile pentru rezolvarea problemei (la Centrul Național de Informare și Promovare Turistică din Borsec sau prin email la adresa: turism.borsec@gmail.com).

Rezolvarea diagramei se va publica în numărul următor al ziarului local Izvoarele.

PRIMĂRIA ORAȘ BORSEC

STR. CARPAȚI, NR. 6/A

Redactori: Nicolae Ciupudean, Daniela Hângan, Vodă Costel, Rédei Botond, Fazakas Emese

Tehnoredactare: sc artmobil - group srl

Tipografia: F&F INTERNATIONAL - Gheorgheni

ISSN 2601 - 1018